

کارآیی رویکرد لباس فضایی در بهبود عملکرد حرکتی درشت کودکان فلج مغزی اسپاستیک ۴ تا ۸ ساله با هوشبهر طبیعی

حمید دالوند*، لیلا دهقان^۱، آوات فیضی^۲، سوزان امیرسالاری^۳، مرتضی شمسایی^۱

چکیده

اهداف. مطالعه حاضر با هدف بررسی کارآیی لباس فضایی در بهبود عملکرد حرکتی درشت کودکان فلج مغزی اسپاستیک ۴ تا ۸ ساله با هوشبهر طبیعی انجام شد.
روش‌ها. این تحقیق، مطالعه‌ای شبه‌تجربی و مداخله‌ای است که روی ۲۰ کودک فلج مغزی اسپاستیک ۴-۸ ساله‌ی در دسترس که شرایط ورود به مداخله را دارا بودند انجام شد. ابزارهای مورد استفاده، مقیاس هوشی وکسلر، به‌منظور تعیین میزان هوشبهر کودکان و آزمون نرم‌افزاری GMFM-66 برای تعیین عملکرد حرکتی درشت بودند.
یافته‌ها. اختلاف معنی‌داری در عملکرد حرکتی درشت بعد از انجام مداخله درمانی دیده شد ($p < 0/01$). ارزیابی وضعیت در هر یک از سطوح عملکردی قبل و بعد از مداخله نشان داد که بیشترین تاثیر لباس فضایی در آزمودنی‌های سطح IV است. مقایسه سطوح از لحاظ عملکرد حرکات درشت نتیجه معنی‌داری مبنی بر تفاوت آنها نشان نداد ($p > 0/1$).
نتیجه‌گیری. رویکرد لباس فضایی، مداخله درمانی نوین و موثری در توان‌بخشی کودکان فلج مغزی است که باعث بهبود عملکرد حرکتی درشت می‌گردد و در تمامی سطوح عملکردی حرکات درشت کاربرد دارد.

کلیدواژه‌ها: فلج مغزی، کودکان ناتوان، رویکرد لباس فضایی